

Entrepobos

Entrepobles

Entrepueblos

herriarte

Revista periòdica · Juny 2026

85

LA SEMBRA DE BERTA: DEU ANYS D'EXIGÈNCIA,
ARREL I PRÀCTICA POLÍTICA · GIRA DE KARLA LARA
CUBA: LA SOLIDARITAT ÉS PART DE LA RESISTÈNCIA
ESPECIAL MEMÒRIA 2025

UNIR-TE A ENTREPOBLES ÉS DEFENSAR LA VIDA.
TROBA LA TEVA CAUSA

SUMARI

3 La sembra de Berta: deu anys d'exigència, arrel i pràctica política

9 Cuba: La solidaritat és part de la resistència

13 **ESPECIAL MEMÒRIA 2025:**
TRAÇANT RESISTÈNCIES DAVANT
LA CRISI: FEMINISMES, SOBIRANIES
I JUSTÍCIA GLOBAL

21 Guies africanes i de la diàspora
en la lluita feminista internacionalista

25 Unir-te a Entrepobles és defensar la vida.
Troba la teva causa

28 Ens Plantem! per a la defensa dels territoris,
dels béns naturals i del treball digne
al camp

És poc clar l'escenari,
així com les possibles
sortides. La veritat és
que els exemples recents
de Veneçuela i l'Iran
demonstren que només
una estratègia clara de
resistència pot, almenys,
contenir les pretensions
imperialistes

Per què fer-te sòcia?
Perquè unir-te a
Entrepobles és triar un
món on la vida es defensa
des dels territoris, des dels
carrers, des de les aliances
entre pobles.

Perquè cada nova sòcia
enforteix la sostenibilitat
política i econòmica
d'aquesta organització que
aposta per la solidaritat de
tu a tu

31 Notícies Breus Entrepobles

EDITA
Entrepobles · Associació declarada
d'utilitat pública UP-78093-SD
DISSENY I MAQUETACIÓ
Esteva&Estêvão

DEPÒSIT LEGAL
B-21094-89
Entrepobles no s'identifica
necessàriament amb les opinions
expressades en aquest butlletí

FOTO DE PORTADA
Karla Lara fotografiada per Gervasio Sánchez
per a "Activistas por la Vida"

**AJUDA'NS A INCORPORAR A ENTREPOBLES NOVES SÒCIES I SOCIS
ASSOCIA'T I COL-LABORA ACTIVAMENT**

Butlletí de subscripció en la contraportada i en la web seguint aquest QR:

Necessitem el teu suport per créixer i seguir garantint la nostra acció solidària
amb **AUTONOMIA i INDEPENDÈNCIA**

La sembra de Berta: deu anys d'exigència, arrel i pràctica política

Lidia Ucher · *Comunicació Entrepobloes*

Al desè aniversari de l'assassinat de Berta Cáceres, publiquem aquest article quan l'agenda global està saturada d'altres crisis. Ho publiquem igualment, perquè els sistemes que criminalitzen les persones que defensen la vida (a Hondures, a Galícia, a qualsevol territori on els interessos econòmics xoquen amb els drets col·lectius) continuen operant sense pausa. Berta Cáceres ho sabia. El seu llegat també.

El riu Gualcarque corre entre pedres i arbres a l'occident d'Hondures. Les dones lenques saben quan porta abundància i quan està ferit. Per elles, el riu és la vida mateixa: sosté l'alimentació, la memòria, les cures. Així va viure i així va defensar la vida Berta Cáceres. Des del territori concret, des de les assemblees, des de la coherència radical entre allò que es pensa i allò que es fa. Ella mateixa ho nomenava sense eufemismes:

“No és fàcil ser una dona al capdavant de processos de resistència indígena. En una societat increïblement patriarcal, les dones estem molt exposades, hem de fer front a circumstàncies d'alt risc, campanyes sexistes i misògines. Això és una cosa que pot exercir més influència en la decisió d'abandonar la lluita.»

No va abandonar. El 2 de març del 2016, algú va entrar a casa seva a La Esperanza i la va matar. Deu anys després, aquest crim continua parlant, i el que diu travessa el present com una exigència política.

El gener del 2026, el Grup Interdisciplinari d'Experts Independents (GIEI), amb l'auspici de la Comissió Interamericana de Drets Humans, ha fet públic el seu informe final sobre l'assassinat de Berta Cáceres. El document és demolidor en la precisió: conclou que va ser un crim empresarial, financer i polític, executat a través d'una arquitectura criminal complexa que articula interessos econòmics, finançament internacional, estructures de seguretat privada i pública, i greus omissions de l'Estat hondureny. Una xarxa va desviar el 67% dels més de 18,5 milions de dòlars aportats per bancs internacionals

de desenvolupament –entre ells, el Banc Centreamericà d'Integració Econòmica i el Banc Neerlandès de Desenvolupament Empresarial– per al projecte hidroelèctric Agua Zarca. Una xifra, un rastre de paper, una cadena de responsabilitats que arriba a Europa.

Dies després de publicar-se l'informe, el Banc Central d'Hondures anunciava un nou bitllet de 200 lempiras amb la cara de Berta. L'Estat que durant anys va perseguir, criminalitzar i abandonar les persones que, com ella la vida, ara la converteix en símbol nacional. És el tipus de paradoxa que no admet mirada neutral: el mateix Estat la responsabilitat per omissió del qual documenta el GIEI, el mateix Estat que va permetre que el projecte Agua Zarca avancés mentre l'amenaça sobre Berta s'acumulava sense protecció, ara estampa la cara als bitllets. La memòria com a rentat de consciència institucional té nom, i anomenar-la ja és un acte polític.

Des d'Entrepobles acompanyem el procés de denúncia i justícia des de fa deu anys. Hem treballat amb organitzacions hondurenyes i xarxes europees per situar aquest cas a l'agenda pública, perquè entenem que la violència que va matar Berta va viatjar amb el capital. El model extractiu que necessitava el riu Gualcarque disponible, el territori lenca desmobilitzat i la veu de Berta silenciada, és el mateix model que finança bancs europeus, que opera a través de multinacionals amb seu a Madrid o Amsterdam, que segueix actiu en territoris on comunitats indígenes denuncien impactes ambientals i vulneracions de drets. La decisió recent de Trump d'aixecar les sancions al petroli veneçolà –obrint el

pas a empreses com Repsol— recorda amb urgència que la transició energètica corre el risc de reproduir les mateixes lògiques contra els drets humans amb etiqueta verda.

La campanya estatal *Fins a l'arrel: 10 anys de l'assassinat de Berta Cáceres* arrenca d'aquesta certesa doble. D'una banda, l'exigència de justícia integral continua oberta: responsabilitats empresarials i financeres que el GIEI ha documentat i que s'han de traduir en conseqüències reals, en reformes estructurals, en reparació per a la família Cáceres, per al COPINH, per a la comunitat lenca de Rio Blanco, per al mateix riu Gualcarque com a espai espiritual i cultural. D'altra banda, hi ha una pregunta política que el mer aniversari no pot respondre: com estem cuidant avui la vida que Berta va defensar?

Aquesta pregunta ens interessa perquè ja té respostes concretes en marxa. Quan acompanyem Lizbeth Abarca a la Casa de la Ràdio, vestida amb el seu vestit tradicional de Cotabambas, al cor del corredor miner del sud andí peruà, i l'escoltem explicar davant el micròfon de Cinc Continents que la COP30 ha tornat a decebre perquè els pobles i comunitats que habiten l'Amazònia segueixen sense rebre la rellevància que mereixen, vam entendre que la seva veu arribava des de dins. Docent i defensora ambiental, Abarca fa gairebé una dècada que és criminalitzada per protestar pacíficament davant la mina Las Bambas. Avui integra l'Associació de Defensores i Defensors Criminalitzats de Cotabambas i és una de les veus que millor articula el vincle entre dret a l'aigua, salut comunitària i defensa del territori: sense xarxes que sostinguin els que defensen la terra, sense cura col·lectiva que protegeixi els cossos que resisteixen, la criminalització acaba fent la feina que no va aconseguir la por. La líder indígena equatoriana Blanca Chancoso ens recorda, en la mateixa direcció, que la defensa de l'aigua i la terra és la base material de la dignitat dels pobles, no un activisme entre d'altres. I els testimonis de dones defensores recollits a la Revista Entrepobles número 84 mostren que tenir cura del territori implica també tenir cura dels vincles, els temps i la seguretat col·lectiva: aquesta dimensió quotidiana és la que permet que les lluites se sostinguin en el temps.

A l'Estat espanyol, la connexió és directa. La paralització recent del projecte d'Altri a Galícia, detingut després d'una àmplia mobilització social en defensa del territori a A Ulloa, mostra que la tensió entre extractivisme i vida és als titulars de l'actualitat, als ajuntaments, als rius que també tenen nom. El que les comunitats d'A Ulloa han aconseguit aturar és exactament el que Berta Cáceres va fer anys intentant al Gualcarque: que els interessos empresarials no siguin més forts que la decisió col·lectiva d'un territori de defensar-se. I avenços com la resolució favorable de la campanya *Regularització Ja* ens recorden que garantir drets a les persones és sempre una condició material per sostenir la vida de forma col·lectiva. La justícia ambiental i la social es toquen sempre.

A més, la campanya s'inscriu en el Manifest 8M d'Entrepobles, que assenyala que les violències contra defensores no són fets aïllats sinó part d'un sistema que explota territoris i cossos simultàniament. Són les dones les que sostenen la vida comunitària quan aquests territoris són atacats, i és aquesta mateixa raó la que les converteix en objectiu. Defensar el Gualcarque era, per a Berta, inseparable de defensar els cossos i les comunitats que en depenien.

La campanya ha recorregut diferents ciutats entre el març i l'abril amb un format que combina l'exigència política amb la memòria viva. El 2 de març, aniversari de l'assassinat, Entrepobles, juntament amb altres organitzacions de la Xarxa de Defensores de DDHH entre les que es troben Ecologistes en Acció, Greenpeace, Fundació Advocacia Espanyola i Drets Humans, IM Defensores, Moviment per la Pau (MPDL) i Iniciatives de Cooperació Internacional per al Desenvolupament (ICID) va entregar a l'Ambaixada d'Hondures a Madrid una carta d'adhesions que exigeix veritat, justícia, reparació i garanties de no repetició subscripta per 170 organitzacions de nombrosos països. Aquell mateix dia, a Bilbao, diversos col·lectius s'han concentrat davant del Consolat d'Hondures per fer arribar un manifest per memòria, veritat i justícia. A més, s'han donat concentracions a València, Barcelona, Palma, Aragó, Astúries, Alacant, etc. i activitats a Andalusia (Sevilla i Cadis). I al llarg del mes de març, l'artista i activista hondurenya Karla Lara ha recorregut l'Estat espanyol en gira passant per Barcelona, Palma de Mallorca, Alacant, Madrid, Sevilla, Burgos, Hernani, Bilbao i Leioa, acompanyada per la base social d'Entrepobles.

KARLA LARA EN QUATRE ACTES

I. BERTA DE LES AIGÜES

Al primer acte cita el poema *Berta de les aigües*, de Melisa Cardoza, i parla amb emoció continguda de l'assetjament que va patir Berta Cáceres, de la por que totes tenim a parlar de la nostra pròpia vulnerabilitat. Ho fa portant les seves dones referents pel seu nom, convidant el públic a buscar-les, llegir-les, cantar-les. "Tota la poesia que han escoltat és perquè vostès després vagin a buscar Melisa Cardoza i la lleixin», diu des de l'escenari. Portar-les, anomenar-les, honrar-les, com ella mateixa canta a *Recordar-les*, és la seva manera de sostenir la seva presència, de "sanar l'absència", de fer justícia on la justícia no arriba. Karla canta: "Una es pregunta d'on tanta força..., d'on tantes Bertes...». Són versos del tema *Que corri el riu*, que Karla aclareix que Berta va escoltar en vida. "Molta gent pensa que va ser en honor a la Berta i sí, que és en honor a la Berta, però la Berta la va escoltar. Ella encara estava amb nosaltres físicament quan escrivim aquest tema». I enllaça amb el tema següent, "Per ser dones (ens maten)": l'assassinat de Berta Cáceres, recorda Lara, va ser femicidi polític, "així ho van qualificar".

Una sap per on anar quan sap d'on ve.

II.

Al segon acte, Karla canta Jimena, la seva neboda néta. Abans de fer-ho, explica per què: "Jo tinc una neboda néta, la seva besàvia paterna era negra. Però jo veig Jimena, i sé que Jimena no té clar el seu origen. Serà que Jimena, que és petita, entendrà el cos, els cabells, els malucs amples, aquesta manera d'estar a la vida? Jo vull que ella sàpiga d'on ve, perquè sàpiga cap on anar. Una sap per on anar quan sap d'on ve. Aquí veig diverses Jimenas jo, aquí també em veig jo, intentant reconèixer la pertinença, que és el que ens falta a un munt de gent, que ens diem mestisses, perquè el mestissatge va ser un parany per buscar l'origen blanc i no l'origen indígena i negre que tenim».

T'explicaré, Jimena, que aviat creixeràs, que canviaran les teves idees si en un altre mirall et veus. Un que reconegui el teu bell color de pell, un que no vagi buscant cremes per emblanquir, un que et repeteixi quina 'colocha', què boniques que són les negres més aterridas. T'explicaré, Jimena, que forta pots créixer, que una té arrels que no hi ha raons per amagar».

III.

Al tercer, parla dels idiomes com a símbol de l'arrelament i la diversitat que ens van arrabassar, i explica que en garífuna "gràcies" es diu "seremei", que significa, en realitat, "què bonic va ser aquest moment".

Despertem, ja no hi ha temps.

IV.

Al quart, Karla cita Sandra Morán, poeta guatemalenca que recita amb el tambor enganxat al cos, i va tanca gairebé xiuxieujant-nos:

"El món no és d'aquella gent terrible que ens està imposant la mort, el genocidi. El món no és d'ells, el món és nostre. Despertem, ja no hi ha temps. Tant de bo que aquesta paraula ens rebrunyi i trobem una manera de ser part d'una comunitat que fa alguna cosa perquè no col·lapsi la comunitat. I espais com aquest ens tornen esperança».

"Despertem, humanitat, perquè ja no hi ha temps. Perquè aquest món no és el govern dels cruels".

La connexió entre la Karla i la Berta no és només contemporània: és d'arrel. Totes dues van compartir la convicció que defensar el territori sense defensar els cossos (i defensar els cossos sense defensar el territori) són abstraccions que no funcionen. Totes dues van entendre la cultura com a forma de resistència sostinguda, no com a ornament de la política. A cada acte de la gira, Karla porta aquesta doble presència: la reflexió política sobre la conjuntura hondurenca actual i el llenguatge impregnat d'emoció que, com ella mateixa diu, serveix per "descolonitzar els records i arrelar la pertinença". A Bilbao, aquesta memòria també ha estat encarnada en la

veu de l'exili: Dalila Argueta, defensora hondurenca de drets humans i del territori refugiada a Euskal Herria, que apareix com a testimoni viu del que significa seguir defensant la vida lluny del territori que la va fer.

També cal destacar l'impacte mediàtic d'aquesta campanya. La participació de Karla Lara a *A vista de Lobo*, l'espai internacional d'*A vivir que són dos días* (Cadena SER), amb Javier del Pino i el corresponal d'El País a Berlín Marc Bassetts: 25 minuts sobre el llegat de Berta Cáceres, el riu Gualcarque, el nou govern d'Asfura i l'Hondures d'avui. Més de 2,3 milions d'oients els diumenges.

“Que corri el riu, que corri. [...] Que corri el riu Gualcarque. [...] Una es pregunta d'on tanta força. [...] D'on tantes Bertes.”

A més, Karla Lara ha estat entrevistada per La SER a Burgos, Ràdio Alacant, i altres mitjans al llarg de la gira.

Gràcies a Karla Lara, que aquests dies ha sembrat a cada escenari, a cada micròfon, a cada conversa. Moltes gràcies, eskerrik asko, gracias... *seremei*.

“FINS A L'ARREL”, UNA CAMPANYA INTEGRAL CONTRA LA IMPUNITAT I PER LA DEFENSA DE LA VIDA

Fins a l'arrel inaugura el primer de cinc casos emblemàtics que Entrepobles desenvoluparà al llarg del 2026, connectant responsabilitats empresarials transnacionals amb defensores

concretes i territoris en disputa. Al cas de Berta li seguiran el vessament de Repsol a Ventanilla, a l'Àrea Metropolitana de Lima (Perú), i l'explotació petrolera al Yasuní equatorià; la història de

María Teresa Rivera, víctima de violència obstètrica a El Salvador i avui exiliada a Suècia, on els cossos de les dones són també territori en disputa; la lluita de la UDAPT davant la contaminació històrica de Chevron-Texaco a l'Equador; i les afectacions a Espinar (Cusco, Perú) vinculades a l'activitat de Glencore Antapaccay, on la contaminació per metalls tòxics i l'absència de consulta prèvia mantenen obert el conflicte. Casos diferents, lògica idèntica: la mateixa arquitectura de poder que va documentar el GIEI per a Hondures reproduceix els seus patrons a cadascun.

Deu anys després, l'informe del GIEI ha posat nom a l'arquitectura criminal. Ara ens toca a nosaltres –organitzacions, ciutadania, institucions, empreses... –decidir què fem amb aquesta informació. La memòria de la Berta demana responsabilitat. Compartir la seva imatge sense estar disposades a canviar la manera com habitem el món és una altra forma d'oblit. La sembra continua oberta. Què plantem? 🌱

Nota:

Lidia Ucher és periodista especialitzada en justícia ecosocial, ecofeminisme i defensa del territori. El seu treball connecta extractivisme, drets humans i responsabilitat corporativa transnacional. Col·labora habitualment amb *Climàtica (La Marea)* i *Alterconsumismo (Planeta Futur, El País)*, i acompanya processos comunicatius d'Entrepobles-Entrepueblos-Entrepobos-Herriarte.

ENTREVISTA PUBLICADA A CLIMÀTICA

“A Berta Cáceres la va matar el capital financer”. Així ho diu Karla Lara, cantautora i activista hondurenya, a l'entrevista publicada a *Climàtica*.

Però va més enllà: “La va matar la impunitat d'aquest capital financer, la va matar la indiferència de la gent que no entén que cal defensar tot el que és viu, la va matar el masculisme”.

“Una sap per on anar quan sap d'on ve”, ens va dir a la Kulturarteko Plaça Feminista d'Hernani divendres a la tarda 27 de març. “Si no fem la lluita interna al mateix temps, arribarem al poder a repetir les mateixes coses.

Les esquerres arriben al poder i són patriarcals, racistes, classistes, paternalistes, assistencialistes, i no van a l'arrel perquè no estan connectades des de si mateixes”.

“Una es carrega a les mobilitzacions, a l'abraçada de les amigues, en saber que no hi vas sola. A la muntanya, mirant el riu, respirant un altre aire.” Les seves paraules ens fan vibrar especialment aquests dies convulsos, de guerres aquí i allà, també de les que lliurem entre nosaltres i amb nosaltres mateixes i els nostres cossos.

Deu anys després de l'assassinat de Berta Cáceres, la veu de Karla Lara ens recorda d'on venim i perquè no hi ha temps per al derrotisme.

<https://climatica.coop/entrevista-karla-lara/>

La solidaritat és part de la resistència

Ariel Dacal Díaz, company vinculat al Centre Memorial Dr. Martin Luther King, Jr. (CMMLK) de l'Havana dialoga amb Entrepobles sobre la complexa situació que viu Cuba. Ariel és un reconegut historiador i educador popular que forma part de l'equip de formació del centre, especialitzat en temes de pensament crític cubà i educació popular, on dissenya i coordina espais educatius sobre participació, política i poder. És Doctor en Ciències Històriques i treballa a l'articulació de moviments socials i espais de formació, tant dins com fora de Cuba. El seu treball s'enfoca a l'anàlisi sociopolítica i l'educació popular.

EP: Ariel, parla'ns de la "multicrisi" que viu Cuba. Dins d'ella, quina sortida tindria la crisi energètica en particular?

Cuba viu una crisi estructural. Una manera de comprendre el socialisme i el model que li donava curs, ha mostrat des de fa bon temps, els seus límits històrics i funcionals. La seva manifestació hipercentralitzada en l'àmbit econòmic, polític i social, on la classe treballadora és "dirigida" per un extens aparell burocràtic i on la producció de la política està en poques mans, ha tocat fons.

L'economia centralitzada no aconsegueix ritmes de producció i de diversificació adequats; la despesa social ha decregut significativament i, amb ella, el model universal i gratuït de molts serveis públics. La cohesió social entorn d'aquell projecte s'esquerda pel deteriorament sostingut de la seva capacitat per donar resposta a les necessitats, fins i tot les més bàsiques.

Una dada significativa d'aquesta crisi és la reducció de la legitimitat política de la direcció del partit, de l'Estat i del govern, i de les organitzacions de masses nascudes amb la revolució. Fet àmpliament verificable, que arriba a nivells no vistos al llarg de l'anomenat procés revolucionari.

Un problema central rau en la incapacitat del govern per encaminar un procés de reforma que assolís de manera integral, les estructures que sustentaven el model. Es desenvolupen més plans estratègics dels que a la pràctica es compleixen. Per moments, es dilueix el caràcter polític de les decisions en narratives tecnocràtiques.

Les transformacions més grans s'han donat en l'àmbit productiu. Cuba té una economia mixta (estatal, privada, cooperativa, familiar i de capital estranger). Tot i això, les mesures zigzaguejants no permeten estabilitat en els processos productius i de comercialització ni la consolidació de nous subjectes polítics i econòmics en l'escenari actual de canvis.

A nivell polític és on més limitacions han existit. El model polític, les seves institucions i les seves lògiques de funcionament són lluny de donar resposta a la pluralitat creixent d'actors dins de la societat cubana, tant a nivell econòmic com social. En molts casos, les respostes als reclams i les demandes són més de caràcter repressiu que de diàleg polític.

A les manifestacions de la crisi s'hi afegeix el tema migratori: més de dos milions de persones han sortit del país els anys recents, sobretot personal qualificat i en edat laboral. Això agreuja la situació d'envelliment poblacional que viu el país des de fa anys. Prop del 18% de la població és més gran de 60 anys, cosa que, entre altres exemples, tensa el sistema de salut pública.

Dins aquest escenari, la crisi energètica és la que més afecta la vida quotidiana, els processos productius, les comunicacions (físiques i virtuals), l'accés a recursos bàsics

com l'aigua i l'alimentació. El país està pràcticament paralitzat per aquesta situació.

És vàlid dir que al sector energètic és on es percep una estratègia més coherent per a la seva solució, encara que dista molt de resoldre l'aguda crisi quotidiana que genera. El canvi de matriu energètica cap a fonts renovables ha tingut un impuls significatiu a l'últim any i mig.

Com a part d'aquesta estratègia, restablir l'extracció de cru nacional i el seu tractament permet abastar el 40 % del combustible que necessita el país per a la generació elèctrica.

La relació amb els Estats Units és de molta tensió. Com respon el govern de Cuba a la dualitat d'amenaça, d'una banda, i negociació, d'altra banda, que caracteritza el discurs de Trump i Rubio? Condicionen la resposta a la crisi interna?

És just, alhora que políticament i moralment inajornable, reconèixer l'impacte que tenen les polítiques del govern dels EUA en la crisi que viu Cuba. És una guerra despietada, perversa, abusiva, injustificada.

La política d'agressió contra Cuba és el caràcter essencial de la projecció nord-americana cap a l'illa a les darreres dècades. Avui vivim el seu episodi més agressiu i

inhumà, fins i tot encara que puguem interpretar aquest moment històric com a decadència irreversible de l'imperialisme nord-americà.

En aquest escenari hi ha molta incertesa respecte a l'estratègia dels EUA: amenaces d'agressió militar, després suposades negociacions, i en un altre moment afirmacions que són desmentides tot seguit.

És poc clar l'escenari, així com les possibles sortides. La veritat és que els exemples recents de Veneçuela i l'Iran demostren que només una estratègia clara de resistència pot, almenys, contenir les pretensions imperialistes.

Com és lògic, la resposta cubana davant la nova escalada nord-americana està condicionada per la profunda crisi estructural que travessa el país. Això implica que el marge de maniobra és menor. La reforma inconclusa, amb els seus enormes costos, té davant seu la retòrica agreujada dels sectors més conservadors dins dels Estats Units.

Més enllà d'una retòrica descontextualitzada, amb la recuperació de velles doctrines defensives, no es percep una posició clara del govern cubà davant l'actual tensió que doni compte de condicions objectives per defensar, amb millors auguris, la sobirania nacional. A la pràctica, s'evidencia més una política reactiva que proactiva enmig d'aquest escenari.

La necessitat de reformes a l'interior de l'illa no és per la pressió dels Estats Units, és una necessitat de supervivència de la Nació. La veritat és que, en les circumstàncies actuals, tenen pes els arguments que atribueixen als EUA un rol en l'impuls de determinades transformacions, totes les que, dit sigui de pas, estan en el paper fa molt de temps.

Però se sap que els documents no canvien un país ni una realitat, sinó les decisions polítiques concomitants.

Quin tipus de respostes està donant la població? Què està passant al carrer?

La gent està cansada, desesperançada, en molts casos irritada, amb la situació tan prolongadament complexa. Es fa molt difícil reflexionar sobre les responsabilitats tant del govern per la seva gestió pèssima de la crisi, com de l'impacte real i mesurable de les polítiques imperialistes sobre Cuba.

Hi ha manifestacions passives de la protesta, d'altres no tant. En alguns casos la gent surt als carrers, toca les casoles, la qual cosa s'ha convertit en un símbol de protesta estès per tot el país. L'anòmia social també és un dels recursos, la pèrdua de respecte a les normes i a les autoritats.

El més destacat, i alhora dolorós, és la sensació generalitzada de desprotecció, d'abandonament de part de les autoritats. I aquest és un fort element desmobilitzador, fins i tot davant d'un potencial escenari bèl·lic, la qual cosa és altament perillosa. Enmig d'aquesta situació, són més recurrents les solucions individuals i familiars abans que les comunitàries, col·lectives, socialitzadores.

Si a aquest escenari s'hi afegeix la impossibilitat de processos d'autoorganització popular, política, gremial, veïnal, la situació esdevé més complexa i de difícil pronòstic.

Això no obstant, també apareixen formes comunitàries, col·lectives, d'organització de demandes davant dels problemes acumulats. Aquestes experiències són recurrents en comunitats apartades, en zones on viu població de menys recursos, on la carència és de fa més temps.

Quines propostes s'estan fent des de l'esquerra crítica? Generen esperança?

L'esquerra crítica apel·la a la refundació del socialisme. Això implica models socialitzadors de la producció, distribució i consum; l'expansió de les formes democràtiques d'organització de la vida política comunitària, territorial i estatal. Reprendre les tasques oblidades del socialisme, cosa que inclou un compromís més gran amb l'equitat, els drets i el poder popular.

L'assumpte neuràlgic, més enllà de la doctrina, es troba en l'acumulació de forces per impulsar la refundació del socialisme, dins d'una realitat en què l'agenda liberal ha guanyat terreny important, cosa que inclou el tret de posicions clarament neoliberals.

A la quotidianitat de tanta tensió es fa complex plantejar termes com socialisme, revolució, resistència, associats per molta gent al resultat nefast de la gestió del govern.

La lluita per la justícia, la llibertat, la socialització del poder exigeix avui molta creativitat. Exigeix respostes concretes, solucions. En relació amb això, també ho exigeix la producció d'una narrativa justa i objectiva, sobre el procés de la revolució cubana, els intents, els èxits, les mancances. Aquestes són tasques de llarg alè, que no es poden deixar per després, accions polítiques que esperancin al poble, sens dubte cansat.

Quines perspectives veus a curt i mitjà termini? Què pot passar a Cuba?

La situació és realment volàtil i impredecible. D'una banda, l'acumulat de la crisi pot generar un esclat popular de més dimensions, amb la resposta repressiva reconeguda per part del govern. Això, a més a més de ser una possibilitat complexa i dolorosa, serviria a l'estratègia nord-americana per justificar una intervenció militar.

El comportament erràtic de l'administració de Donald Trump afegeix combustible a la situació. Si bé la incursió a l'Iran se li ha anat de control, cosa que podria suposar que l'opció militar contra Cuba es postergui, no està tancada la possibilitat.

La carta d'un "cop quirúrgic", tipus Veneçuela, és sobre la taula. Si bé les diferències són marcades, no és desgavellat pensar en aquesta possibilitat, i més encara, cal preparar-se per a ella.

En cas que el govern cubà decideixi reformes econòmiques més agosarades, i postergades per massa temps, ho faria en les condicions més complexes possibles, la qual cosa, de qualsevol manera, faria més lentes les solucions que, paradoxalment, són cada vegada més urgents.

La gent necessita dades concretes en la millora de les condicions quotidianes d'existència, sobretot per a aquest ampli marge de la població en situació de pobresa. És poc probable que arribin bones notícies a curt termini per a aquesta majoria.

Què podem fer avui per Cuba des de la solidaritat internacional?

La principal ajuda és la denúncia constant a les polítiques de doble raser de l'imperialisme, a la seva hipocresia, a la seva prepotència. Desvelar davant del món la desraó de castigar un poble per haver desitjat practicar el dret a organitzar la seva vida social, econòmica i política de la manera que li vingui de gust.

Ahora, no caure en la temptació de relativitzar l'agressió amb l'argument de la mala gestió del govern. Això no condiciona la interpretació i el posicionament sobre les actuacions imperialistes.

L'ajuda material també és important, i no només en la seva materialitat concreta, sinó en l'acte d'estirar la mà, de compartir, de demostrar que només la voluntat de fer per la gent salva la gent. Una mica que arribi des de l'esforç mobilitzador de la solidaritat és una bufetada sense mans als governs que, plegats a l'imperialisme, i aferrats als seus propis interessos, no passen de les declaracions (en el millor dels casos).

La solidaritat amb qualsevol poble que planti cara a l'imperialisme és un deure moral, polític, històric. A les esquenes de pobles com el palestí, el veneçolà, l'iranià i el cubà, hi ha la dignitat humana a què tots i totes ens devem. La solidaritat és també una manera de resistència. 🧩

MEMÒRIA 2025

TRACANT RESISTÈNCIES DAVANT LA CRISI: FEMINISMES, SOBIRANIES I JUSTÍCIA GLOBAL

Més de 275 activitats d'educació, sensibilització i incidència feminista, ecosocial i antirracista impulsades des d'Entrepobles en diferents territoris de l'Estat espanyol, consolidant al mateix temps aliances estratègiques a Amèrica Llatina i reforçant la nostra dimensió internacionalista per una justícia global feminista. Hem combinat treball de base, articulació en xarxa i incidència pública.

En un context marcat per l'augment de les vulneracions de drets, el tancament d'espais per a la societat civil i l'aprofundiment de la crisi ecosocial, hem participat activament en **campanyes i accions de mobilització**, reforçant la nostra presència en el debat públic i en la construcció d'alternatives.

FEMINISMES QUE TENEN CURA DE LA VIDA

Durant el 2025, l'eix de feminismes d'Entrepobles s'ha reafirmat com un dels pilars centrals de la nostra acció transformadora, en un context global marcat per l'avenç dels autoritarismes, l'agregament de les violències patriarcals, el tancament d'espais per a la societat civil i la intensificació de les crisis ecosocials, posant en el centre la sostenibilitat en la vida i la necessitat de transitar cap a models econòmics i la sostenibilitat més justos.

Aquest treball s'ha desenvolupat a través de la nostra base social a Castellar del Vallès, Mallorca, Murcia, Valladolid, València, Andalusia, Madrid, Navarra, Menorca, Barcelona, Tarragona, Euskadi, Alacant, Astúries i Burgos, adaptant-se als contextos locals i reforçant una xarxa feminista diversa i amb arrelament territorial.

Hem tingut moments clau, com el 8 de març o el 25 de novembre, i processos més amplis d'articulació feminista. La dimensió internacional ha tingut un paper destacat, amb les gires de companyes de Perú "**Cossos, territoris i drets en disputa**", d'Equador o Cuba, que han permès compartir experiències i enfortir aliances en torn a la construcció d'alternatives ecosocials des dels feminismes. Destaca la presentació del llibre ***Dones i conflictes ecoterritorials. Impactes, estratègies, resistències*** de l'escriptora, periodista i activista feminista Rocío Silva Santisteban, sobre el paper de les dones en la defensa del territori al Perú i Amèrica Llatina.

El treball sobre **cossos i identitats** ha cobrat força mitjançant processos amb col·lectius de dones migrades i treballadores de la llar i les cures, així com a través de l'ús de l'art i l'audiovisual com a eines de transformació. Iniciatives com el cicle de Dona'm Cine, les projeccions de *La Xarxa de la Vida* o de *Las Caminantas* han generat espais de diàleg en diferents territoris, visibilitzant les interseccions entre migració, racisme i precarització.

Finalment, l'aposta per les **economies feministes i la sostenibilitat de la vida** s'ha consolidat com a estratègic, amb la participació en espais com la I Trobada d'Economies Feministes d'Abya Yala, celebrat a Buenos Aires, i el IX Congrés d'Economia Feminista de Sevilla, així com mitjançant activitats de sensibilització en diferents territoris. Aquestes accions, junt amb la gira d'intercanvi amb companyes del Grup Galfisa (Cuba) i el treball en vermell amb organitzacions feministes i LGTBIQ+, reforcen una agenda comuna per consolidar un feminisme internacionalista.

SOBIRANIES I DEFENSA DELS BÉNS COMUNS

Durant 2025, el treball en l'eix de sobirania ha continuat aprofundint en la **denúncia del poder corporatiu i en la defensa dels béns comuns davant la crisi global**. En l'àmbit europeu, la participació en xarxes com a EULAT ha permès avançar en processos d'anàlisi, formació i incidència política en torn a l'estratègia *Global Gateway* de la Unió Europea, que prioritza els interessos empresarials i l'accés a matèries primeres per sobre dels drets humans i la justícia global.

En l'àmbit estatal i local, s'ha mantingut una implicació activa en campanyes d'oposició a l'acord Unió Europea–Mercosur, participant en accions públiques a Madrid i Barcelona per denunciar els seus impactes sobre la pagesia, el medi ambient i la sobirania alimentària. En paral·lel, a Bilbao s'ha participat activament, en el marc de la plataforma *Kapitalari Planto*, en l'elaboració i la presentació pública de l'informe sobre Osakidetza –la salut pública basca– visibilitzant la captura privada dels serveis públics.

A València, el projecte "Cuidem el planeta" ha articulat jornades formatives, producció audiovisual i tallers en centres educatius per enfortir eines de defensa ambiental. A Alacant, el procés comunitari "Construïm comunitat" ha reunit veïnat, universitat i teixit social en un cicle de tallers orientats a la defensa del barri davant de l'especulació i la turisticació, reforçant l'organització comunitària davant de l'extractivisme urbà.

En aquesta mateixa línia, s'ha participat en diverses mobilitzacions pel dret a l'habitatge i contra la turisticació a ciutats com Alacant, Barcelona i Mallorca, així com en trobades d'articulació territorial com la Trobada de Lluites de Defensa del Territori celebrada al Prat o la mobilització a Mont-roig del Camp contra projectes industrials que amenacen el sòl agrari i agreugen la crisi ecosocial.

El treball sobre l'**emergència climàtica i les migracions forçades per causes ambientals** ha estat un altre dels eixos destacats de l'any. L'exposició "Migració i canvi climàtic" ha recorregut el País Basc –Iruña, Urduliz, Getxo, Santurtzi i Bilbao – acompanyada de xerrades informatives i la projecció de les pel·lícules *50 graus* o *Papallones Negres*. També ha estat present a Burgos i Catalunya, acompanyada de xerrades, projeccions i activitats educatives a instituts, centres cívics i espais comunitaris. En paral·lel, s'han realitzat presentacions de materials audiovisuals com *50 graus Vol II*, incloent-hi la seva estrena a Barcelona i la difusió a València, País Basc, Manresa i Tarragona.

Finalment, s'ha continuat impulsant la construcció d'**alternatives des de la sobirania alimentària, l'economia solidària i la transició ecosocial** amb la presentació del llibre *Terra trágame. Versos para sembrar* a Alacant, tallers sobre Seguretat Social Alimentària a Barcelona i espais de reflexió al voltant d'economies transformadores a fires i trobades

d'economia solidària. Així mateix, a través del grup de treball d'EULAT sobre Transició Justa s'ha participat en l'elaboració i difusió el *policy paper*, "Una Transició Verda i Justa, Per a Qui?" També hem participat en formacions universitàries i en espais d'articulació, com l'Assemblea Catalana per la Transició Ecosocial, on hem col·laborat especialment en l'impuls del Pacte per la Sobirania Alimentària.

DEFENSA DE DRETS I JUSTÍCIA GLOBAL

Al voltant d'aquest eix la nostra acció ha combinat anàlisi crítica, formació, sensibilització i incidència política i s'ha estructurat en eixos com a defensores de drets, memòria històrica i lluita contra la impunitat, ciutadania global i drets socials.

Sobre la protecció del **dret a defensar els béns comuns i el territori**, coincidint amb la COP30 (Belém, Brasil) vam organitzar la gira "**Cossos, territoris i drets en disputa. Resistències col·lectives al Perú**", un recorregut estatal que reivindicava que la transició energètica no es pot construir sobre territoris sacrificats ni vides criminalitzades. A Barcelona, València, Alacant, Bilbao, Burgos, Valladolid i Madrid hem compartit experiències i anàlisis sobre els drets humans de les persones que defensen del territori davant de la criminalització, i les alternatives ecosocials des del Sud andí, tendint ponts amb les demandes de justícia climàtica a Europa.

En el treball en **memòria històrica i lluita contra la impunitat** destaquen iniciatives com la participació al Congrés Internacional "El Temps dels Drets" a València o l'organització de les jornades "Memòria i Resistències" a Barcelona, en articulació amb la Taula Catalana pels Drets Humans i la Pau a l'Amèrica Central, que han permès visibilitzar les resistències a Amèrica Central i enfortir xarxes de denúncia i solidaritat internacionalista, així com articular políticament xarxes de la diàspora centreamericana.

En **ciutadania global** hem impulsat processos formatius i espais de reflexió, incloent formació en incidència internacional, trobades sobre antiracisme i diàlegs intergeneracionals sobre narratives. Aquests processos s'han complementat amb la continuïtat de projectes d'educació emancipadora a instituts i universitats, especialment a València i Alacant, promovent l'anàlisi crítica de les vulneracions de drets, així com el reconeixement del paper de les persones migrades a les cadenes globals de cures. Així mateix, s'han incorporat metodologies artístiques com el teatre-debat per abordar les causes i les conseqüències de les migracions des d'una perspectiva feminista.

A València s'ha acompanyat el treball de sensibilització i formació sobre la justícia climàtica amb la realització de tallers sobre desobediència civil i acció no violenta. També s'han generat espais de reflexió sobre alternatives al model econòmic dominant, com ara el cicle en línia "Els drets bàsics fora del capitalisme", així com l'elaboració d'informes sobre vulneracions de drets a Amèrica Llatina.

Aquest treball s'ha reforçat a través de la participació al grup de treball sobre l'Espai Cívic d'EU-LAT, que ha permès visibilitzar vulneracions de drets humans i enfortir la incidència política a nivell europeu.

EDUCACIÓ EMANCIPADORA I COOPERACIÓ SOLIDÀRIA

Al llarg de l'any, hem seguit defensant una cooperació solidària i feminista i una educació transformadora, visibilitzant el paper transformador de la cooperació davant del relat de l'extrema dreta.

En l'àmbit de la incidència, vam participar al Fòrum de la Societat Civil de la IV Conferència Internacional de l'ONU sobre Finançament per al Desenvolupament, a Sevilla. I a nivell més local, al Fòrum Madrid Solidària, contribuint a situar la defensa de la cooperació a l'agenda pública. Hem participat també en consells municipals i espais institucionals de cooperació, com a Tarragona, Barcelona o Getxo, així com en processos de denúncia i mobilització davant de retalles en polítiques públiques i fons destinats a cooperació, com a Burgos i a Jumilla (Múrcia). A Múrcia, s'han participat en diferents espais impulsats per la Coordinadora d'ONGD, incloent-hi les jornades del Dia del Cooperant.

En el àmbit de la sensibilització i activació social, a nivell local, se han impulsado acciones como la difusión de la cooperación de Entrepobles en centros educativos en Valencia, la jornada de acogida al activismo en Alicante, la participación en espacios comunitarios y ferias de solidaridad como la de Getxo o el desayuno-coloquio "Mujeres que lideran el desarrollo en países empobrecidos" celebrado en Valladolid.

Aquest treball s'ha vist reforçat per la implicació continuada a les coordinadores territorials d'ONGD, des d'on

s'ha desenvolupat una tasca intensa d'incidència, seguiment de polítiques públiques i construcció col·lectiva de propostes. Destaca la participació a la Coordinadora Valenciana d'ONGD, a LaFede de Catalunya, la implicació a la Coordinadora Basca, la xarxa d'ONGD de Madrid o la Coordinadora d'ONG de Tarragona.

En l'àmbit de la sensibilització i activació social, a nivell local, s'han impulsat accions com la difusió de la cooperació d'Entrepobles en centres educatius a València, la jornada d'acollida a l'activisme a Alacant, la participació en espais comunitaris i fires de solidaritat com la de Getxo o l'esmorzar-col·loqui "Dones que lideren el desenvolupament en països empobrits" celebrat a Valladolid.

COMUNICACIÓ PER A LA TRANSFORMACIÓ SOCIAL

El 2025 hem consolidat la nostra comunicació com a eina estratègica d'incidència, combinant renovació digital amb la nova web, la producció de continguts a Tiktok i Instagram, així com la campanya de consolidació i ampliació de la nostra base social.

La renovació integral de la pàgina web ha incorporat un disseny més dinàmic, accessible i orientat a l'espai de participació (Associar-se). Aquesta transformació ha tingut un impacte directe en el seu ús: el 2025 s'ha passat de les més de 51.000 pàgines vistes, davant de les 31.500 del 2024. Destaca també el creixement de l'audiència de dones entre les persones usuàries, així com la projecció internacional de la web.

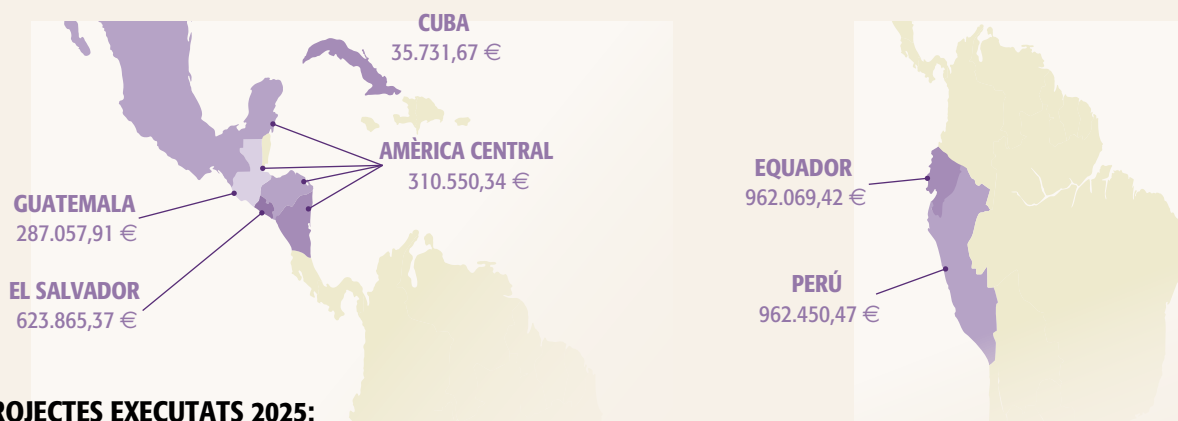
El contingut audiovisual s'ha consolidat com el principal motor d'atracció, juntament amb recursos històrics com ara la publicació "Les dones alimenten el món".

A les xarxes socials, 2025 ha estat un any de creixement i diversificació. L'aposta per canals com ara Instagram i TikTok ha permès ampliar públics. S'ha consolidat la presència a LinkedIn. L'obertura del canal a Bluesky, amb més de 580 seguidores i una activitat constant, també ha permès posicionar discursos d'incidència política. Altres xarxes com Facebook mantenen comunitats estables i actives als diferents territoris, mentre que YouTube continua creixent de forma sostinguda.

La producció de continguts ha estat estretament lligada a les principals accions de l'any, incloent-hi la cobertura de l'Assemblea 2025 a Bilbao, les gires internacionals del Perú, l'Equador i Cuba, l'estrena de *50º Vol II*, la campanya d'ampliació de base social, o iniciatives com el podcast "Desmantellant" en col·laboració amb El Salto. Aquestes accions han contribuït a reforçar la coherència narrativa, ampliant-ne l'impacte més enllà dels espais presencials.

Els butlletins digitals són una eina clau d'enllaç amb la base social, se n'han enviat 17 al llarg de l'any, amb taxes d'obertura situades entre el 35% i el 40%. 📱

DADES I IMPACTES DE LA NOSTRA ACCIÓ

**PROJECTES EXECUTATS 2025:
COOPERACIÓ I EDUCACIÓ EMANCIPADORA A AMÈRICA LLATINA I L'ESTAT ESPANYOL**

AMÈRICA CENTRAL	310.550,34
■ Consolidació de la Xarxa Centreamericana de Comunicació com un espai d'informació comunitària a la regió (Fase III). Fundació Lucièrnaga, Xarxa Centreamericana de Comunicació.	15.665,64
■ Impuls a la comunicació comunitària a la regió centreamericana. FUNDAERIC	36.471,37
■ Organitzacions aliades incidint per a un exercici lliure de drets sexuals i reproductius a l'Amèrica Central (El Salvador i Hondures). Associació Col·lectiva de Dones per al Desenvolupament Local, Xarxa contra la Violència de Choluteca.	169.520,00
■ Protecció integral de defensors i defensores de DDHH en contextos de criminalització creixent a l'Amèrica Central. CUC i CDM, Centre de Drets de la Dona	88.893,33
CUBA	35.731,67
■ Dones i sostenibilitat de la vida des del moviment social popular a Cuba. GALFISA	33,86
■ Polítiques públiques i lideratge feminista de dones a l'Havana. GALFISA	35.697,81
EL SALVADOR	623.865,37
■ Dones, joves i persones LGTBI+, pel dret a una vida lliure de violències i accés a mitjans de reactivació econòmica per fomentar el desenvolupament humà sostenible, a 9 municipis de la zona oriental del Salvador.	214.132,90
■ Promovent la resiliència de les cooperatives agropecuàries del corredor sec per enfortir la igualtat de gènere, la sobirania alimentària i la justícia ambiental. CONFRAS	194.624,01
■ Contribuint a la mitigació dels impactes del Canvi climàtic i la construcció de territoris sostenibles amb participació comunitària. MOVIAC	36.819,37
■ Dones emprenedores lluitant pels seus drets i l'autonomia econòmica. LAS MÉLIDAS	61.945,68
■ Dones i joves construint aliances per una vida lliure de violència per a les dones. LAS DIGNAS	53.722,99
■ Transport escolar al Baix Lempa El Salvador. NUEVA ESPERANZA	10.103,11
■ Enfortir el sistema indígena-intercultural d'aprenentatges i estudis com un espai de formació-acció. MOVIAC	24.968,84
■ Enfortint l'accionar del MOVIAC en la construcció de territoris sostenibles i resilents en coordinació amb la municipalitat davant dels desafiaments del canvi climàtic. MOVIAC	27.548,47
GUATEMALA	287.057,91
■ Consolidar el lideratge polític de les dones Maies organitzades per a la incidència en defensa del dret i la dignificació de la qualitat de vida, en el context de la pandèmia COVID-19. Guatemala. CONAVIGUA	100.722,82
■ Generar condicions que contribueixin a la mitigació i prevenció de les violències contra les dones i la infantesa maia. Kaqlá	27.385,95
■ Contribuint a l'autonomia integral de les dones indígenes camperoles de les regions Kaibil Balam-Huehuetenango i Mateo López Calvo-Quiché. CUC	56.668,32
■ Protegint boscos i aigua: generació hidroelèctrica a Unillá Pacalá. Madreselva	49.571,16
■ Empoderament polític i autonomia econòmica de dones indígenes i camperoles. CUC	28.463,30
■ Enfortir el sistema indígena-intercultural d'aprenentatges i estudis com un espai de formació-acció. CIDECI	9.770,04
■ Promovent l'apoderament social i polític de les dones maies organitzades per la defensa dels seus drets. CONAVIGUA	8.532,44
■ Enfortint les capacitats personals i organitzatives en la construcció del benestar i plenitud de vida de les dones i joves maia per viure vides sense violències. Guatemala. KAQLA	5.775,15
■ Cura ambiental i energia renovable en comunitats indígenes de Guatemala. Madreselva	123,00
■ Enfortir el Sistema Indígena-Intercultural d'aprenentatges i estudis com a espai de formació-acció de joves, dones i homes, de les comunitats indígenes i de les organitzacions socials de Chiapas des de la pràctica de l'equitat de gènere i la sostenibilitat ambiental (Fase II). CIDECI	45,73

PROJECTES EXECUTATS 2025 (cont.)

EQUADOR	962.069,42
■ Pobles indígenes de l'Equador construeixen el Sumak Kawsay des de l'apoderament de les dones indígenes i la defensa dels drets col·lectius. Equador, Amazònia. CONFENIAE, MICC, EQUARUNARI, CONAICE, OMICSE. CONAIE	111.298,72
■ Consolidant un model de desenvolupament socioeconòmic local basat en relacions justes, equitatives i ambientalment sostenibles. Guayas-Ecuador. MCCH	163.778,71
■ Dones, pobles indígenes i colons defensen els Drets Humans i els Drets de la Natura davant l'activitat petroliera a l'Amazònia equatoriana. UDAPT	5.028,45
■ Dones defensores, pobles indígenes i afros i societat civil organitzats per a l'exigència dels drets humans, col·lectius i de la natura. ACCIÓN ECOLÓGICA	331.646,28
■ Dones de sectors populars organitzades i apoderades per a la defensa de drets per una vida digna. MUJERES DE FRENTE	51.074,28
■ Sistema de participació social enfortit impulsa model productiu sostenible amb enfocament de gènere i drets a Cotacachi (Equador) AUCC i TOISAN en agrupació amb MUNDUKIDE	109.120,73
■ Pobles indígenes i camperols enforteixen la seva governança territorial, exigibilitat de drets i protecció de defensors i defensores de la Natura amb lideratge de dones i joves. UDAPT, MICC, OMICSE	87.628,54
■ Dones organitzades defensen els seus drets i promouen l'economia social i solidària, amb enfocament de sostenibilitat ambiental i interculturalitat a Cotacachi. AUCC	97.590,54
■ Estratègies de resposta comunitària davant de les violències: formació, incidència i acompanyament en violències basades en gènere i justícia reproductiva. SURKUNA	4.903,17
PERÚ	962.450,47
■ Comunitats camperoles, organitzacions i persones defensores dels DHA promouen iniciatives i aliances per a l'exercici de drets, la protecció ambiental i la construcció d'alternatives sostenibles a territoris afectats per activitats extractives. GRUFIDES, XARXA MUQUI	160.095,08
■ Moviment feminista articulat per a la restitució i posicionament dels drets de les dones nenes i adolescents aportant al desenvolupament territorial del sistema de prevenció de les violències i cures des d'un enfocament feminista, interseccional i transformador que posi la vida "digna" al centre. FARMAMUNDI, DEMUS I FLORA TRISTÁN	293.138,68
■ Dones organitzades i diverses defensen els seus cossos i territoris de la violència estructural impulsant pràctiques i polítiques per a l'exercici i l'exigibilitat dels seus drets a les regions del Sud Andí que conformen el Corredor Miner del Sud – Cusco i Apurímac. DHSE, APDRODEH	59.712,59
■ MAP – Mobilitza't, Articula, Participa. Organitzacions i xarxes de dones promouen la igualtat i la prevenció primària de la violència de gènere. DEMUS	12.035,62
■ Dret a defensar drets al Perú -Protecció de defensors/es. CNNDH	20.938,06
■ Construïnt moviment i ciutadania ambiental i indígena per a la defensa i exercici de drets. Cooperació	223.733,24
■ Enfortiment de xarxes feministes i LGBTQ+ per a una agenda nacional pel dret a decidir i l'autonomia sexual i reproductiva. DEMUS APRODEH	192.797,20
EDUCACIÓ EMANCIPADORA	517.178,28
■ Teixim alternatives ecofeministes per una incidència ciutadana transformadora interconnectant Sud i Nord. Caminant cap a un model arrelat als territoris, feminista, social i ambientalment sostenible (bianual)	253.073,29
■ Acció pel clima: Ciutadania global compromesa amb el desenvolupament humà i mediambiental sostenible a Menorca a través de la formació i la sensibilització per a la sostenibilitat de la vida	343,51
■ Campanya de nous socis i sòcies i pla de cures i enfortiment de la vida activista a Entrepobles	4.550,00
■ Ciutadania del Sud i Nord Global teixint sabers per a la defensa dels DDHH i els béns comuns.	54.379,36
■ Ciutats vivibles i feministes: construïnt una ciutat cuidadora i acollidora	44.049,31
■ Tenint cura del planeta: joventut i ciutadania valenciana mobilitzades per la justícia ambiental i la transició ecosocial	8.797,17
■ Caminem juntes cap a les transicions ecosocials! Per un canvi de paradigma glocal que promogui les economies feministes i transformadores.	58.421,44
■ Migracions climàtiques	1.464,36
■ Migracions ambientals, comunitats expulsades i resistències en comú	2.628,90
■ Temps d'acció social i política: cap a un pacte global de transició ecosocial!	38.635,45
■ Teixint xarxes des d'Elx per a la defensa dels DDHH i de la terra	2.105,40
■ Resignifiquem els DH en risc, la igualtat de gènere i el dret a un medi ambient amb epistemologies del sud vinculades a Guatemala, Hondures, Mèxic, Colòmbia, Equador, Perú i el Marroc.	6.799,63
■ X Jornades Valladolid amb Palestina i contra l'Apartheid d'Israel (BDS)	2.419,76
■ Temps de coherència de polítiques des de la protecció integral feminista.	39.510,70

Font: document de projectes 2025

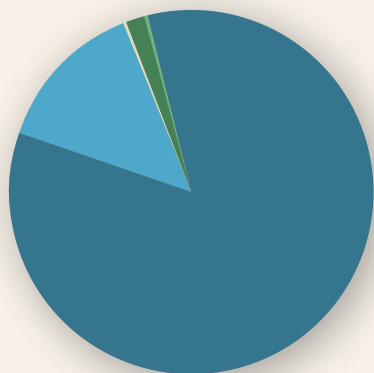
Valors en euros

MEMÒRIA 2025

BALANÇ ECONÒMIC

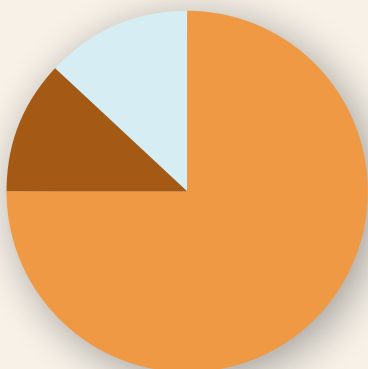
INGRESSOS I DESPESES DISTRIBUÏDES ENTRE COOPERACIÓ INTERNACIONAL, EDUCACIÓ, SENSIBILITZACIÓ I GESTIÓ INTERNA

Distribució d'ingressos

Quotes de sòcies i socis		117.761,24
Quotes de sòcies i socis	1,72%	72.162,02
Donacions	1,09%	45.599,22
Subvencions a projectes		3.711.276,50
Ingressos per subvencions a projectes	88,37%	3.711.276,50
Subvencions a estructura		369.262,33
Ingressos per subvencions a estructura	8,79%	369.262,33
Ingressos financers		1.608,32
Ingressos financers	0,04%	1.608,32
Total		4.199.908,39

Valors en euros

Distribució de despeses

Despeses a projectes de cooperació	75%	3.266.241,81
Despeses a projectes d'educació i incidència	12%	501.800,38
Despeses d'administració i funcionament	13%	558.190,00
Total		4.326.232,19

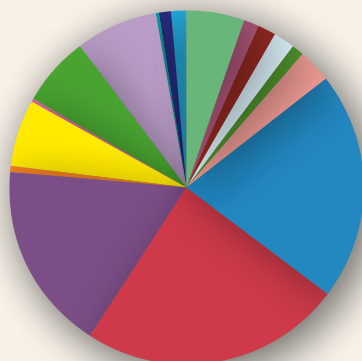
Valors en euros

Font: balanç econòmic 2025

BASE SOCIAL

1.407 persones sòcies actives a tancament d'any

Percentatge per comunitats autònomes

Andalusia	4,83%	Altres països	0,50%
Aragó	1,21%	Extremadura	0,14%
Astúries	1,28%	Galícia	5,90%
Illes Balears	2,13%	Illes Canàries	0,21%
Cantabria	0,92%	Madrid	6,11%
Castella-La Manxa	3,20%	Múrcia	7,82%
Castella-Lleó	20,26%	Navarra	0,28%
Catalunya	23,88%	La Rioja	1,07%
País Valencià	18,19%	Euskal Herria	2,06%

Font: llistat de sòcies a 31/12/2025

FINANÇAMENT A PROJECTES

Visualització per territoris

PAÍS	TÍTOL	CONTRAPART	FINANÇADOR	IMPORT
EL SALVADOR	Enfortint l'accionar del MOVIAAC en la construcció de territoris sostenibles i resilents en coordinació amb la municipalitat davant dels desafiaments del canvi climàtic.	MOVIAAC CESTA	Fons Menorquí de Cooperació	70.000,00
	Protecció i resiliència feminista per a defensores de DDHH en risc a El Salvador	Colectiva de Mujeres para el Desarrollo Local - Colectiva Feminista	Ajuntament de Barcelona	80.000,00
	Dones i joves defensant els drets per una vida lliure de violències i autonomia econòmica.	Colectiva de Mujeres para el Desarrollo Local - Colectiva Feminista	Generalitat Valenciana	441.959,00
	Encadenament productiu cooperativista de llavors agroecològiques	Centro de Investigación, Experimentación y Transferencia de Tecnología Agroecológica (CIETTA- CONFRAS) Y Centro Tecnológico de Agricultura y Ganadería (CETAG-UES)	Generalitat Valenciana	550.000,00
	Dones i Territoris: Teixint Lideratge per a la Construcció de Ciutats Segures i Sostenibles	Asociación de Mujeres por la Dignidad y la Vida LAS DIGNAS	AMB	35.188,54
CHIAPAS	Enfortir el Sistema Indígena-Intercultural d'aprenentatges i estudis com a espai de formació-acció de joves, dones i homes, de les comunitats indígenes i de les organitzacions socials de Chiapas des de la pràctica de l'equitat de gènere i la sostenibilitat ambiental (Fase II)	Centro Indígena de Capacitación Integral "Fray Bartolomé de las Casas" A.C. - CIDECI-	Ajuntament de Getxo	29.987,15
PERÚ	Territori, drets i bon viure: alternatives per a la gestió col·lectiva dels béns comuns i la promoció de drets a Espinar, Chumbivilcas, Paruro i Cusco	Derechos Humanos Sin Fronteras	Agencia Vasca	595.573,11
	Construint moviment i ciutadania ambiental indígena per a la defensa i exercici de drets al Perú	Cooperación	Generalitat Valenciana	809.419,00
	Dret a Defensar Drets al Perú Fase 2 Protecció de Defensores	Coordinadora Nacional de Derechos Humanos CNDH	Ajuntament de Valencia	60.000,00
AMÈRICA CENTRAL	Protecció integral, enfortiment organitzatiu i cures a les persones defensores de DDHH, especialment a les dones, en contextos de creixent tancament d'espais democràtics a la regió de Mesoamèrica (Guatemala, Mèxic i Hondures) i Colòmbia	<ul style="list-style-type: none"> • Peace Brigades Internacional - Proyecto Colombia (PBI Colombia) • Sociedad Brigadas de Paz Internacionales (PBI Guatemala) • Peace Brigades Internacional - México Project • Peace Brigades Internacional Costa Rica – Proyecto PBI • Asociación Comité de Unidad Campesina (CUC) Guatemala • Centro de Derechos de Mujeres (CDM) Honduras • Unidad de Protección a Defensoras y Defensores de DDHH UDEFEGUA 	Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD)	959.793,00
			Ajuntament de Vilafanxa Penedès	16.784,63
			Ajuntament de Castellar del Vallès	14.485,84
			Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet	16.590,53
	Impuls a la comunicació comunitària a la regió centreamericana (Fase II)	Fundación Equipo de Reflexión, Investigación y Comunicación (FUNDAERIC)	Ajuntament de Burgos	30.634,79

MEMÒRIA 2025

PAÍS	TÍTOL	CONTRAPART	FINANÇADOR	IMPORT
GUATEMALA	Promoviendo el empoderamiento social y político de las mujeres mayas organizadas por la defensa de sus derechos	Coordinadora Nacional de Viudas de Guatemala CONAVIGUA	Agencia Asturiana de Cooperación. Mujeres	100.000,00
			Ajuntament d'Elx	22.200,00
	Fortaleciendo las capacidades personales y organizativas en la construcción del bienestar y plenitud de vida de las mujeres y juventud maya para vivir vidas sin violencias	Asociación Grupo de Mujeres Mayas KAQLA	Agencia Asturiana de Cooperación	109.681,90
	Cuidado ambiental y energía renovable en comunidades indígenas de Guatemala	Asociación Colectivo Madreselva	Govern Balear	125.000,00
ECUADOR	Contribuyendo al cumplimiento del derecho a la vivienda digna a través de la soberanía energética comunitaria y la gestión ambiental sostenible de tres comunidades de la Zona Reina, Guatemala, bajo un enfoque de participación comunitaria	Asociación Colectivo MadreSelva	Junta de Castilla y León	237.000,00
	Organizaciones montubias liderando la acción y la justicia climática para la resiliencia socioeconómica en humedales de Los Ríos y Guayas	Maquita	Ayuntamiento de Madrid	350.000,00
	Estrategias de respuesta comunitaria frente a las violencias: formación, incidencia y acompañamiento en violencias basadas en género y justicia reproductiva	Surkuna	Ajuntament de Tarragona	41.398,83
	Mujeres, adolescentes, niñas y niños de sectores populares fortalecen procesos colectivos por el derecho a una vida digna en Quito	Mujeres de Frente	Diputació de Valencia	60.000,00
Mujeres, jóvenes y comunidades empoderadas como agentes de cambio para la defensa de los Derechos Colectivos y de la Naturaleza en Ecuador	Acción Ecológica	Agencia Vasca	599.886,77	

Font: Mapa de finançament executat 2025

Valors en euros

Projectes d'educació emancipadora

TÍTOL	FINANCIADOR	IMPORT
Cap a on va el Clima? Encara és possible. Construint noves formes de vida per a futurs alternatius	Generalitat Valenciana	234.664,00
Territorios vivos: trenzas de resistencia y cuidado	Gobierno Vasco	291.040,45
Exposición "Activistas por la vida" y visitas guiadas por la defensa de la vida	Ayuntamiento de Getxo	9.000,00
Cuidando el planeta II	Ajt. València	24.996,36
Desarrollo psicocomunitario en clave de emergencia social y catástrofes.	Generalitat Valenciana DANA	179.370,00
Defensem polítiques que posin els DH i la justícia global i ambiental al centre.	Ajuntament de Barcelona	7.500,00
Migracions ambientals, comunitats expulsades i resistències en comú (fase II).	Ajuntament de Barcelona	14.135,06
Feminismes internacionalistes i Justicia global.	ACCD	700.000,00

Font: Mapa de finançament executat 2025

Valors en euros

Consulta la Memòria completa de 2025:

Guies africanes

i de la **diàspora** en la

lluita feminista internacionalista

Miriam Nobre

Activista feminista brasilera

UN MOVIMENT FEMINISTA INTERNACIONAL AMB ARRELS AFRICANES

La Marxa Mundial de les Dones és una viva experiència d'internacionalisme feminista. Va sorgir a finals dels anys noranta, en un moment que el cicle de conferències socials de les Nacions Unides buscava influir en el vocabulari, les propostes i fins i tot en les formes organitzatives del moviment feminista. La Marxa es va constituir com un instrument de pressió sobre les instàncies multilaterals, alhora que reconeixia els estats nacionals com a espais d'interlocució i disputa política, variables segons cada context. Això es reflecteix a la seva estructura organitzativa, que compta amb desenes de coordinacions nacionals.

Moltes de les que organitzem la Marxa al Brasil ens reconeixem en l'internacionalisme feminista socialista, assumint la diversitat de la seva història. La Marxa és també una eina per recuperar la contribució de les treballadores a la construcció del feminisme. Un exemple d'això és la recuperació de la història del 8 de març, Dia Internacional de Lluita de les Dones, com una història de vagues, mobilitzacions i posicionaments de dones a les conferències internacionals de dones socialistes i comunistes al començament del segle XX.

La primera Acció Internacional de la Marxa, l'any 2000, va concloure amb una mobilització davant de la seu de les Nacions Unides. El 2005 el tancament es va realitzar a Burkina Faso i, el 2010, a la República Democràtica del Congo. Aquest desplaçament no va ser només geogràfic: també va implicar una proposta de pensar el món des d'altres indrets i altres punts de partida.

El tancament de l'acció a la República Democràtica del Congo n'és un exemple. Una part fonamental va consistir en arribar fins a una zona de conflicte obert a Mwenga per assegurar l'enterrament, segons les tradicions locals, de catorze dones acusades de bruixeria i enterrades vives dotze anys abans. Atorgar dignitat a la mort i recompondre el fil de la memòria i la genealogia per donar sentit a la vida només es va poder convertir en un eix central per a nosaltres perquè ens vam obrir a aprendre de les dones africanes.

PANAFRICANISME, ANTICOLONIALISME, INTERSECCIONALITAT I INTERNACIONALISME

Més de quinze anys després, elles tornen a guiar-nos en la preparació de l'Escola Internacional d'Organització Feminista (IFOS, per les sigles en anglès), la propera edició del qual se celebrarà el setembre del 2026 a Kenya, amb una participació centrada en dones africanes i de la diàspora a tot el món.

Parlar de pobles en diàspora implica reconèixer la connexió amb els territoris d'origen i la resistència a la completa assimilació als llocs d'arribada. En molts casos, aquesta diàspora va començar amb el tràfic de persones esclavitzades, que entre els segles XVI i XIX va suposar el segrest del voltant de 12,5 milions de persones africanes. El capital acumulat a partir d'aquest comerç està vinculat a bancs i empreses que encara existeixen actualment.

Les migracions van continuar produint-se com a conseqüència del colonialisme, responsable de guerres, conflictes i sancions econòmiques que han impedit als pobles africans organitzar plenament les seves economies i societats.

La formulació teòric-organitzativa que articula les lluites antiracistes de la diàspora amb les lluites d'alliberament i independència a Àfrica va rebre el nom de panafricanisme. Aquest moviment va buscar reconèixer i reconnectar els pobles dividits pel colonialisme.

Pensadors com Marcus Garvey, Aimé Césaire i Frantz Fanon es van convertir en referències fonamentals, amb aportacions sobre l'alliberament del continent africà, el respecte propi i la responsabilitat mútua entre els pobles afrodescendents, així com sobre les estructures socials del males-tar psíquic que afecta els homes negres.

El feminisme negre, per la seva banda, ha recuperat les trajectòries i contribucions teòriques de moltes dones. Entre elles hi ha les germanes Nardal, les reflexions de les quals sobre la negritud van influir en les d'Aimé Césaire, o Amy Ashwood Garvey, que va impulsar a Jamaica l'Associació Universal per al Progrés Negre (UNIA), organització panafricanista que va donar projecció política a Marcus Garvey.

Entre les nombroses feministes negres, destacaré a continuació les contribucions que articulen interseccionalitat i internacionalisme a l'obra de tres intel·lectuals militants: Clàudia Jones, Beatriz Nascimento i Lélia Gonzalez.

CLAUDIA JONES I LES XARXES DE CURA DE LES DONES NEGRES

Claudia Jones va néixer a Trinitat i Tobago el 1915. El 1924 va emigrar amb la seva família a Harlem, a Nova York, on va militar en el moviment antiracista i en el Partit Comunista. Va ser empresonada, sotmesa a un procés de deportació i finalment, el 1955, es va traslladar al Regne Unit, on va continuar la seva militància en defensa de les treballadores immigrants.

El 1949 va publicar l'assaig "Una fi a la negligència davant dels problemes de la dona negra!", en què articula el punt de vista de qui "acumula la seva condició de negra, dona i treballadora".

Un dels eixos centrals de la seva reflexió és com conquerir la plena participació de les dones negres a la coalició antifeixista i antiimperialista. Jones assenyala que moltes dones negres ja exercien rols de lideratge a les seves comunitats, esglésies i xarxes de solidaritat, però que les seves capacitats eren ignorades quan ingressaven a les organitzacions polítiques. Allí eren tractades com si necessitessin fer els seus "primers passos" en l'organització política i s'haguessin d'adaptar a un model preestablert.

En reconèixer les formes organitzatives ja construïdes per les dones negres, Claudia Jones polititza la maternitat en

afirmar que "com a mare, com a negra, com a treballadora, la dona negra lluita contra l'extermini de la família negra".

La cura materna no prové únicament de la mare biològica, sinó que es distribueix en àmplies xarxes de dones formades per famílies extenses, comadrinatges i veïnats.

Davant del racisme, la violència policial i l'assassinat o empresonament de joves negres, la cura i la protecció d'infants, adolescents i joves formen part de la resistència. A partir del dolor més íntim —la recerca dels seus fills, el desig de saber què va passar en els seus últims moments i la lluita per justícia— sorgeixen moviments com el de les Mares i Àvies de Plaça de Maig a Argentina o les Mares de Maig a São Paulo, que denuncien els crims comesos per aparells estatals tant en dictadures com en democràcia.

BEATRIZ NASCIMENTO I LA PAU 'QUILOMBOLA'

Beatriz Nascimento va néixer el 1942 a Aracaju, a l'estat de Sergipe. En 1949 es va traslladar amb la seva família a Rio de Janeiro, on va estudiar Història, va militar en el moviment negre, va escriure poemes i assajos i va desenvolupar investigacions sobre els *quilombos* com a sistemes socials alternatius. El 1995 va ser assassinada per l'excompany d'una amiga que patia violència domèstica.

Els *quilombos* són comunitats negres rurals i urbanes que van sorgir com a refugi durant l'esclavatge al Brasil. Inicialment van acollir pobles indígenes i posteriorment persones afrodescendents traficades i esclavitzades des de mitjans del segle XVI fins a l'abolició formal de l'esclavitud el 1888.

L'exemple més conegut és el Quilombo de Palmares, que va existir durant gairebé un segle, entre 1597 i 1695, i va reunir persones negres de diversos orígens, així com indígenes i blancs pobres. Més tard també van adquirir reconeixement altres *quilombos*, com el de Quariterê, a Mato Grosso, que al segle XVIII va ser liderat per Tereza de Benguela, avui homenatjada a Brasil en el Dia Internacional de la Dona Negra Llatinoamericana i Caribenya.

Segons el Cens Demogràfic de 2022, al voltant de 380.000 persones s'identifiquen com a *quilomboles* i viuen a 5.972 localitats. Tanmateix, només 181 —aproximadament el 5 %— compten amb la titulació total o parcial dels seus territoris.

Beatriz Nascimento va contribuir a aquest procés d'auto-reconeixement en desenvolupar la idea de la "pau quilombola", que va més enllà de la resistència militar. Els *quilombos* funcionaven com a sistemes socials alternatius de base comunitària, organitzats al voltant d'una identitat afrodescendent compartida.

Al Brasil, els territoris on van existir *quilombos* mantenen una continuïtat física i simbòlica que ha permès preservar i atreure poblacions negres fins a l'actualitat. D'aquesta manera el *quilombo* opera com un imaginari de llibertat.

Aquesta continuïtat també s'expressa en manifestacions culturals i religioses profundament arrelades als territoris, com les escoles de samba, el jongo o el candomblé, vinculades als anomenats terreiros. A Amèrica Llatina i el Carib, aquests espais troben paral·lels als *palenques*, *cumbes*, comunitats cimarrones o garífunes, entre moltes altres experiències.

LÉLIA GONZALEZ I L'AMEFRICANITAT

Lélia Gonzalez va néixer el 1935 a Belo Horizonte. El 1942 es va traslladar amb la seva família a Rio de Janeiro, on va estudiar Història i Geografia, va militar en el moviment negre i feminista, va participar en la fundació del Partit dels Treballadors i va ocupar diversos càrrecs públics. Va morir el 1995.

Gonzalez va desenvolupar anàlisis profundament interseccionals sobre la situació de la dona negra treballadora.

Per pensar l'internacionalisme va aportar, entre d'altres, dos conceptes clau: **pretuguès** i **amefricanitat**. Tots dos parteixen de la idea que les cultures formades a la diàspora no són una simple superposició de llengües i tradicions africanes, sinó processos de síntesi cultural.

L'amefricanitat permet comprendre com el racisme es va configurar a les colònies ibèriques, els Estats de les quals ja havien desenvolupat mecanismes de control social sobre poblacions mores, jueves i gitanes a Europa. Davant d'això, la força cultural es converteix en una forma de resistència, visible a la presència compartida de llenguatges, símbols i expressions culturals negres a Amèrica Llatina i el Carib.

Amèrica és, en paraules de Gonzalez, "una creació nostra i dels nostres avantpassats al continent en què vivim, inspirada en models africans". No es tracta de reproduir Àfrica tal com va ser o com és avui, sinó de recrear-la a través de noves experiències històriques.

SIMILITUDS I CONTINUÏTATS

Aquest text cerca mostrar com la relació entre panafricanisme i feminisme contribueix a la construcció concreta de l'internacionalisme. Les similituds entre les formes locals de resistència política i cultural revelen continuïtats al llarg del temps i en diferents llocs.

La politització de la vida quotidiana s'expressa en la cura de la vida a través de xarxes de solidaritat i responsabilitats compartides a les comunitats. Aquestes xarxes s'expandeixen gràcies a l'acció i la saviesa dels pobles, especialment de les dones.

Així, els sentits, similituds i pràctiques de cura de la vida –moltes vegades en condicions adverses– continuen reproduint-se en múltiples síntesis culturals, com els *terreiros* i altres espais comunitaris que existeixen a diferents parts del món. 🧩

Aquest article forma part del procés formatiu de l'**Escola Acció Entrepobles: Col·lectivitzant esperances**, un espai d'aprenentatge compartit que va néixer amb la convicció que el coneixement col·lectiu és una eina de transformació social. Escrit per **Miriam Nobre**, activista i intel·lectual feminista des del Brasil, el text recull les reflexions de la primera sessió del mòdul d'internacionalisme feminista, que ens convida a mirar el feminisme com un moviment històricament capaç de teixir xarxes de solidaritat més enllà de les fronteres, connectant lluites locals i globals, i situant-se sempre a la primera línia de la defensa dels drets humans. Pots consultar més informació sobre la nostra Escola Acció en aquest QR:

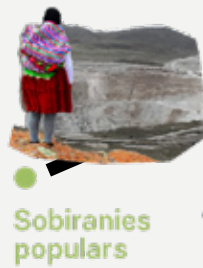
Unir-te a Entrepobles és **defensar la vida**

Troba la teva causa

“Unim causes, tracem resistències. Troba la teva causa” és el lema de la nostra campanya de sòcies i socis d’Entrepobles, una crida col·lectiva per seguir sostenint les lluites que ens uneixen des de fa gairebé quatre dècades. Hi expliquem quelcom poc habitual per Entrepobles: la nostra pròpia història. No per nostàlgia, sinó al contrari: per impulsar nous moviments amb més força.

Hem treballat la campanya al llarg del 2025, a través d’un procés de construcció col·lectiva i ens hem plantejat enfortir la sostenibilitat política i econòmica d’Entrepobles ampliant la base social activa i donant, especialment entre dones i dissidències joves amb valors afins (cooperació solidària, feminismes, justícia ecosocial, antiracisme, internacionalisme).

Sobirania popular

Feminismes

Justícia global

El context en què sorgeix aquesta campanya és la necessitat d'ampliar la nostra base social per garantir la sostenibilitat i la rellevància política de l'organització. També hem identificat la necessitat de relleu generacional. La campanya de sòcies parteix d'aquest mandat polític i comunicatiu.

El treball de comunicació plantejat, en aquesta primera fase, ha estat una campanya digital, tenint cura especialment de la conceptualització d'una idea i la seva derivada visual. No hem previst inversió en publicitat (campanya 100% orgànica).

Algunes dades de partida són:

1. Base social actual amb una mitjana d'edat en augment i concentrada en territoris històrics.
2. Poca visibilitat en espais juvenils i digitals.
3. Bon moment narratiu després de l'Assemblea 2025: relat actualitzat + nova web
4. 1000 contactes externs amb potencial no activat.

El focus de la campanya s'ha posat en la captació de noves sòcies mitjançant una narrativa emocional, identitària i col·lectiva. Els objectius més destacats són:

- Ampliar la base social, donant més visibilitat a Entrepobles i el que fem tant al Sud Global com aquí.
- Posicionar Entrepobles com una organització transformadora i millorar els espais de comunicació i participació amb la base social.
- Transmetre proximitat amb el públic general. Intentar connectar amb persones interessades per les lluites importants a través de mostrar la feina feta.
- Sensibilitzar sobre la importància de l'aportació econòmica per al suport a les comunitats del Sud Global.
- Buscar "ambaixadores" del missatge "unim causes, traçem resistències" d'Entrepobles

Amb tot això esperem canviar la tendència de degoteig a la baixa de sòcies dels darrers 15 anys.

Els públics on volem arribar són persones entre 35 i 54 anys, amb valors afins, capacitat econòmica i disposició per associar-se, però que encara no coneixen l'organització. Volem ampliar l'abast a persones que encara no coneixen Entrepobles, però tenen afinitat amb els nostres valors i línies de treball. A més, ajustarem les estratègies en funció dels diferents territoris i comunitats autònomes.

La idea força preliminar plantejada és que Entrepobles som més que una ONG, som una comunitat d'afectes i lluites que t'hi inclouen. Entre els valors que s'han intentat ressaltar

hi ha la comunitat i el vincle, el feminisme transformador, la solidaritat internacionalista, la cura mútua, l'acció amb sentit, la transparència i l'horitzontalitat.

Els canals que estem utilitzant a la campanya són les xarxes socials on ens movem habitualment: Instagram, Tik-Tok (per a les persones més joves), Facebook (base social actual), Mastodon/Bluesky, la nova web, l'email màrqueting i els mitjans aliats i espais socials.

QUATRE DÈCADES UNINT CAUSES I TRAÇANT RESISTÈNCIES

La campanya té com a objectiu reforçar el nostre paper com a pont actiu entre realitats diverses, articulant una connexió viva entre els territoris on acompanyem processos de transformació social i aquells en què desenvolupem accions de sensibilització, educació i incidència. Des d'aquesta lògica, cada eix de treball es concep com un espai d'interrelació que vincula experiències i lluites a Amèrica Llatina amb iniciatives impulsades a l'Estat espanyol, o bé aborda problemàtiques d'abast global –com ara la crisi ecosocial, les desigualtats estructurals o la protecció de les defensores de drets humans– des de la seva expressió concreta a nivell local.

Aquest enfocament respon a la nostra manera d'entendre la cooperació solidària: no com una relació unidireccional, sinó com un procés de suport mutu, aprenentatge compartit i construcció col·lectiva d'alternatives, on les pràctiques i resistències de comunitats camperoles, indígenes i moviments socials del Sud global dialoguen amb les dinàmiques de mobilització, incidència i transformació en el nostre context.

Així, la campanya cerca visibilitzar i enfortir aquesta dimensió local-global que travessa tota la nostra acció, promovent una ciutadania crítica i compromesa que reconegui les interdependències entre territoris i assumeixi el seu paper en la transformació de les causes estructurals de les injustícies. D'aquesta manera, contribuïm a teixir xarxes de solidaritat internacionalista, coherents amb els nostres principis feministes, ecologistes i de justícia social, i orientades a la construcció d'alternatives que posin al centre la sostenibilitat de la vida.

Ara compartim alguns textos de la campanya perquè puguem amplificar el seu missatge, amb la invitació que els fem nostres i, entre totes, els convertim en una veu col·lectiva que ressoni, es multipliqui i arribi cada cop més lluny, teixint xarxes i sumant mirades per ampliar-ne l'abast.

Entrepobles va néixer de l'impuls dels moviments de solidaritat amb l'Amèrica Llatina i avui continua caminant amb les persones i col·lectius que defensen la vida davant les opressions.

SOBIRANIES PER SOSTENIR LA VIDA

El 1987 vam sorgir de la solidaritat amb Amèrica Central i vam participar dels primers moviments de solidaritat amb Palestina. Vam caminar amb les lluites contra el deute extern i avui acompanyem les comunitats que frenen l'extractivisme a l'Amazònia i defensen justícia climàtica a Abya Yala i a Europa. Les sobiranes –alimentària, cultural, territorial– són el cor de la nostra acció política.

FEMINISMES QUE CREUEN FRONTERES

Del "Vós que sos germana" al "No estàs sola" que ressona als nostres carrers, portem més de 35 anys teixint feminismes i acompanyant dones i dissidències que lluiten per vides dignes i lliures de violències. Davant d'una internacional de l'odi que ens vol arrabassar drets, necessitem ser més.

JUSTÍCIA GLOBAL DES DE BAIX

La nostra història recent està feta de lluites entrelaçades: del 0,7% de la cooperació, les places del 15M, a la defensa dels drets de les persones migrants amb #RegularitzacióJa. Les causes que acompanyem es reforcen les unes a les altres quan les sostenim juntes.

AHIR I AVUI: RESISTÈNCIES QUE SEGUEIXEN VIVES

Hem exigit justícia per a Berta Cáceres, participat a les caravanes Obrint Fronteres, denunciat l'ecocidi de Repsol al Perú, defensat el dret a l'avortament, la derogació de la Llei Mordassa, la protecció dels territoris i qui els defensa.

Aquest treball col·lectiu només pot continuar si ampliem la comunitat que el sosté.

Difon la campanya #TrobaLaTevaCausa en les teves xarxes:

Gràcies per caminar al nostre costat. Les resistències que venen també et necessiten.

PER QUÈ FER-TE SÒCIA?

Perquè unir-te a Entrepobles és triar un món on la vida es defensa des dels territoris, des dels carrers, des de les aliances entre pobles.

Perquè cada nova sòcia enforteix la sostenibilitat política i econòmica d'aquesta organització que aposta per la solidaritat de tu a tu.

Convidem tota la nostra base social, aliades i amigues a difondre la campanya i ajudar que més persones formin part d'aquesta comunitat feminista, internacionalista i ecosocial.

Fes-te sòcia: <https://entrepueblos.org/ca/associarse/>

Ens Plantem!

per a la defensa dels territoris, dels béns naturals i del treball digne al camp

Samuel Ortiz Pérez, Carmen Serrano Royán
OT Entrepobles País Valencià

El mes d'abril ens recorda la internacionalització de les lluites per la terra, la defensa dels territoris, el dret a decidir sobre la nostra alimentació i el compliment dels drets laborals i la dignitat del treball al camp. És a dir, la reivindicació de la sobirania alimentària dels pobles. A l'Estat espanyol estem sent testimonis de la multitud d'accions i esdeveniments que s'han organitzat per divulgar aquestes proclames, que encoratgen el sentit de la mobilització per una alimentació saludable, en camps i ciutats, i que denuncien les amenaces que s'apropien dels territoris rurals per a un interès especulatiu i financer, fonamentalment.

Trobada Ens Plantem, El Escorial (Madrid) març 2026

En aquest context, la nostra organització Entrepobles ha estat participant des de fa anys en diverses trobades d'aliances territorials que permeten articular aquestes accions d'una manera coordinada (Jaca, Còrdova, Allariz), i per això ens plantem!

Durant els dies 13, 14, 15 de març de 2026 es va celebrar a El Escorial (Madrid) la tercera trobada estatal de Nos Plantamos, reunint diversos productors/es, associacions, organitzacions, sindicats agraris i col·lectius que actuen a l'Estat espanyol i que tracten de relançar un espai d'actuació coordinada davant la situació d'instabilitat i vulnerabilitat que pateixen molts col·lectius agraris i pobles rurals. Així, s'han fet diversos tallers i sessions per organitzar totes les demandes que generen els models extractivistes, la ramaderia intensiva, les multinacionals de l'agroindústria, les grans superfícies de supermercats i el comerç desigual, així com les noves demandes de terres i d'aigua per instal·lar centrals d'energia i centres de dades. Aquesta Trobada ha permès interconnectar

lluites i resistències per visibilitzar abusos i amenaces a diferents territoris de l'Estat espanyol on es denuncien pressions especulatives, acaparaments de terres, contaminació socioambiental i altres excessos que afecten la vida rural i genera molta incertesa per a la vida al camp.

L'espai de 'Ens Plantem' representa, doncs, una xarxa de reflexió i acció en comú amb representants de més d'una vintena d'organitzacions compromeses amb l'agroecologia i la sobirania alimentària, sumant esforços per relançar línies d'actuació conjunta. Es proposa amb això visibilitzar les responsables dels excessos que amenacen els diferents territoris, així com reforçar els col·lectius locals que presenten resistències a les pressions de les grans corporacions i les despulles de les matèries primeres (terra, aigua, sòls, llavors i de les conseqüències socials i ambientals que aquests plans generen. Ens Plantem de la les persones que treballen al camp i també d'aquelles que viuen i volen viure al medi rural.

Entre les estratègies d'actuació establertes destaca la construcció col·lectiva d'una base de dades de lluites per espais i territoris que identifiquen conflictes socioterritorials; però, a més, se centra en la necessitat d'una mobilització ciutadana permanent com a contrapès als abusos sistèmics. Entre els temes més rellevants tractats destaquen: les dificultats d'accés a la terra per als joves, la precària situació dels migrants al camp, la concentració de canals de comercialització i l'abús dels acords de lliure comerç existents i nous (per exemple, l'acord del Mercosur i les seves preocupants conseqüències en els estàndards de producció agroalimentària, sanitària i atenció ambiental), consum responsable i associatiu/cooperatiu com a estratègia inqüestionable per generar alternatives, els impactes de la ramaderia intensiva i els casos de macroexplotacions (projectes macro per a la producció de carn i la producció de biometà) que s'han paralytats en diversos territoris; així com els desequilibris i conflictes locals derivats principalment de plans i projectes de producció energètica, entre altres conflictes agraris. A més, s'ha posat especial èmfasi en l'Any Internacional de les Pastures i Pastoralistes (AIPP) i la seva rellevància per promoure polítiques de millora de la vida rural.

Una altra de les idees d'aquesta trobada va ser precisament reprendre la 'Declaració de Nacions Unides sobre els Drets de la pagesia i altres persones que treballen en zones rurals (l'UNDROP)' aprovada per l'ONU el 2018, i impulsada per *Via Campesina*, com a instrument útil per a les mobilitzacions socials i polítiques, i que des de ara també hem vingut acompanyant recentment.

De manera que aquestes darreres setmanes s'han significat per un calendari d'actuacions reivindicatives per la sobirania alimentària i des d'Entrepobles hem col·laborat i continuarem treballant en l'articulació social i política a tots els territoris, a escala local, nacional i per descomptat en l'àmbit de l'internacionalisme i la cooperació solidària. 🌱

ENLLAÇOS D'INTERÈS:

Nos Plantamos

www.nosplantamos.org

Stop Ganadería Industrial

<https://stopganaderiaindustrial.org/>

Coordinadora Europea Via Campesina

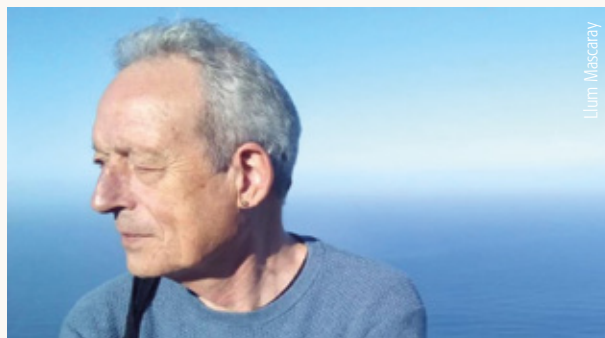
<https://www.eurovia.org/es/>

EL RECORD VIU D'EN FERMIN, COMPARTIR CAMINS

Ens ha deixat en Fermin Rodrigo, una persona que, des dels seus inicis, ha format part d'Entrepobles i de tantes lluites compartides

Es fa difícil pensar que ja no el veurem arribar a tants espais i col·lectius on estava present i compromès: a les assemblees d'Entrepobles –de la que era el soci número 21–, a la Taula Catalana per Amèrica Central –de la que va ser impulsor des de Brigades de Pau–, en les Estades Solidàries de la USTEC i Entrepobles a Primavera de l'Ixcan (Guatemala) o en tants d'altres espais representant a la Germandat Obrera d'Acció Catòlica, on militava des de fa més de 40 anys... O a la Marea Pensionista.

Des que va estar a l'acció de suport al reconeixement de les Comunitats de Població en Resistència a Guatemala, l'any 1993, un tros del seu cor va quedar ancorat en aquell país i en les seves comunitats indígenes. I això el va connectar amb

la trajectòria de Brigades de Pau, que va ser una de les seves dedicacions més permanents i actives des d'aleshores.

La seva vida ha estat una forma constant de compromís amb la justícia, amb els pobles i amb la dignitat, sempre acompanyats de fraternitat, alegria de viure i bon humor. En el context actual aquests són valors que la humanitat no pot perdre, per això necessitem que es reencarnin en altres cosos, en altres mans, en altres camins. En ells viurà sempre el Fermin. 🧡

LA XXXVIII ASSEMBLEA GENERAL D'ENTREPOBLES REFORÇA ALIANCES DAVANT DE LA CRISI GLOBAL

Els dies 9 i 10 de maig vam celebrar al Prat de Llobregat la nostra XXXVIII Assemblea General, un espai que ens ha permès trobar-nos entre persones sòcies, activistes i aliades de diferents territoris per fer balanç, compartir aprenentatges i continuar construint col·lectivament el rumb de l'organització.

Vam començar dissabte amb un retrobament molt esperat, en què vam anar teixint conversa i memòria col·lectiva a través d'un mural col·laboratiu construït amb objectes que cada persona va aportar. Després vam dedicar el matí als assumptes interns de l'organització: presentació i aprovació de la memòria d'activitats, balanç econòmic i pressupost, així com la presentació de la nova web.

A la tarda va ser l'acte públic *"Mirades feministes i eco-socials davant els autoritarismes en temps de crisi"*, un espai especialment significatiu en el context global actual. En

aquest conversatori vam posar en comú anàlisis i experiències des d'Uruguai, Perú, Madrid i Catalunya, amb veus com Lilian Celiberti, Paul Maquet, Carlos Taibo i Annaïst Sastre, amb la moderació de Judith Muñoz Saavedra, que ens van ajudar a comprendre millor les múltiples crisis que travessem i, sobretot, a imaginar respostes col·lectives.

Diumenge al matí vam treballar en tres tallers simultanis sobre: la situació a Centreamèrica, fer front als discursos contra la cooperació i intercanvi d'experiències entre les organitzacions territorials.

L'Assemblea d'enguany ha estat un espai de pensament crític i també de cura política, on insistim en la importància de sostenir la vida, les cures i la justícia global com a eixos imprescindibles de Entrepobles. Ens ha tornat a recordar la força d'organitzar-nos col·lectivament per continuar teixint horitzons de justícia i transformació social. 🧡

Telf. 93 268 33 66

✉ basesocial@entrepueblos.org

🌐 www.entrepueblos.org

📘 www.facebook.com/Entrepbs

✂ @EntrepbsHarte

📷 www.instagram.com/entrepbs

ENS POTS TROBAR A

ANDALUSIA

■ C/ José Mª Moreno Galván, 18, Bl.K - 2° B
41003 Sevilla · T. 616 564 551
✉ dologs60@gmail.com

ASTÚRIES

✉ ep.asturies@entrepueblos.org

CASTELLA-LA MANXA

✉ ep.castillalamancha@entrepueblos.org

CASTELLA I LLEÓ

✉ ep.valladolid@entrepueblos.org
✉ ep.burgos@entrepueblos.org
✉ ep.cyl@entrepueblos.org
📘 entrepoblosencastillayleon

CATALUNYA

■ C/ August 21, entl. 1a · 43003 Tarragona
■ C/ Raiers 13 · 25500 La Pobra de Segur
(Lleida)
■ Carrer d'en Blanco, 73, piso 1
08028 Barcelona
✉ penedes@entrepueblos.org
🌐 entrepoblespenedes.wordpress.com
✂ @EntrePobles_Tgn
📘 EntrePobles-Camp-de-Tarragona

COMUNITAT DE MADRID

✉ ep.madrid@entrepueblos.org
📘 EntrepueblosMadrid

EUSKAL HERRIA

✉ herriarte@herriarte.org

NAVARRA

✉ 77urbina@gmail.com

ILLES BALEARS

■ C/ Carne, 6 · 07701 Maó (Menorca)
✉ mallorca@entrepueblos.org

PAÍS VALENCIÀ

■ C/ Juan de Mena 18 · 46008 Valencia
✉ paisvalencia@entrepueblos.org
✉ alacant@entrepueblos.org
📘 EntrepoblesPaisValencia

REGIÓ DE MURCIA

✉ ep.murcia@entrepueblos.org

APORTACIONS ECONÒMIQUES

IBAN (ES05) Triodos Bank (1491) Oficina (0001) Núm. c.c. (21-3000079938) · Avinguda Diagonal, 418, 08037 Barcelona

📈 bizum El número assignat a Entrepueblos/Entrepobles/Entrepobos/Herriarte es: **11160**

ASSOCIA'T

EN LA WEB SEGUINT
AQUEST QR:
O USANT AQUEST BUTLLETÍ

Sol·licitud d'ingrés com a soci/sòcia

Nom i cognoms

..... NIF *

Data de naixement

Adreça

C.P. Població

Telèfon Professió

Adreça electrònica

Quota anual 87 € ó e

Si tens dificultats econòmiques posa't en contacte
per flexibilitzar la teva aportació.

EntrePobles recomana fixar-la en el 0,7% del salari.

Ordre de pagament per a l'entitat bancària

Banc / Caixa

NÚMERO DE COMPTE - IBAN										
IBAN	ENTITAT	SUCURSAL	D.C.	NÚM. CUENTA						

Sol·licito que fins nou avís, carreguin al meu compte o llibreta els rebuts que
periòdicament els presentarà a nom meu **EntrePobles**

Nom i cognoms

Adreça

C.P. Població

Firma

*NIF imprescindible per a desgravament en l'IRPF.

Avis legal: De conformitat amb el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell de 27 d'abril de 2016 ("RGPD"), l'associació Entrepueblos/Entrepobles/Entrepobos/Herriarte es fa responsable i garanteix la confidencialitat i seguretat en el tractament de les dades de caràcter personal, que s'utilitzaran únicament per poder formalitzar la inscripció i rebre la informació com a soci/a, i no se cediran a tercers en cap cas. Es pot exercir el dret d'accés, rectificació, supressió, portabilitat, limitació i/o oposició al tractament, mitjançant la nostra adreça postal (Carrer d'en Blanco, 73, 1r pis - 08028 Barcelona).